

man altsaa faar Udsigt til en Nedsættelse af Digeskatten. Det forekommer mig at være alt for længe. Kommissionen satte 400,000 Kr. som Maksimum, jeg kunde tænke mig, at man gik op til $1\frac{1}{2}$ Mill. Begynder man med 200,000 Kr. og skal op til 1 Mill., vil det vare alt for længe. Man maa jo huske paa, at de 18 Øre pr. Enhed i Digeskat vil medgaa til den daglige Vedligeholdelse af Digerne, der bliver intet til Ekstraudgifter. Kommer der en Storm og der sker ekstra Skade paa Digerne, maa Pengene tages af Reservefonden, og sligt gaar jo, som det ogsaa kan ses af Betænkningen, ikke saa sjældent paa. Jeg kan derfor ikke se, at man, naar Ekstraudgifterne skulle tages af Reservefonden, nogen Sinde vil kunne bringe den op til 1 Mill. Jeg er i alt Fald vis paa, at det ikke vil ske i min Tid og heller ikke i noget andet æret Medlems Tid. Jeg kunde ønske at faa Summen, de 200,000 Kr., noget op. Jeg skal ikke tage Munden for fuld, ja jeg skal overhovedet ikke nævne noget bestemt Tal, jeg tror ikke, det er rigtigt paa dette Tidspunkt, men jeg haaber, at man vil sætte Tilskuddet op og Maksimumssummen ned, f. Eks. til det halve. Jeg er overbevist om, at der ikke behøves saa stor en Sum som 1 Mill., for at gøre Digelagets Stilling absolut sikker.

Jeg maa maaske dernæst gøre opmærksom paa, at de Byrder, man lægger paa Amtet, ere lovlig store. Den sidste ærede Taler havde ganske Ret i, at der ikke er nogen Grund til at lægge Byrder paa andre af Amtets Beboere end dem, der netop have Fordel af Digerne, ikke en Smule mere end til i den Anledning at lægge Byrder paa Beboerne af de øvrige af Landets Amter. Og Amtets Risiko er efter Lovforslaget stor. Saafremt nemlig Reservefonden nedbringes under 200,000 Kr., er Maribo Amts Repartitionsfond forpligtet til ved kontant Tilskud at dække det manglende Beløb. Dette Tilskud forrentes ikke, Amtet faar altsaa ingen Renter deraf, og det tilbagebetales kun ved Hjælp af Reservefondens aarlige Renter og det eventuelle Overskud i Digernes aarlige Regnskab. Kommer der Aar efter Aar i de første Aar en Del ekstraordinære Udgifter, og maa der gøres Indgreb i Reservefonden, er det Amtet, der kommer til at betale, og det er ogsaa

Amtet, der kommer til at vente med at faa sine Penge tilbage, indtil der en Gang bliver Penge, og det kunde jo dog være, at det kom til at vente temmelig længe. Der maatte her kunne finde nogle Lempelse Sted, og der maatte kunne tages Hensyn til, at der i og for sig ikke er nogen større Grund til at paalægge Amtsrepartitionsfonden nogen Udgift, end der er Grund til at lægge Udgifter i denne Henseende paa Amtsrepartitionsfonden i de øvrige Amter. Derimod paaskønner jeg, at Statskassen afstaar sin Andel i Ejendomsretten over Rødby Fjord og Nakskov Indrefjord, og jeg erkender, at det er rimeligt, at ogsaa Amtet afstaar sin Andel i Ejendomsretten til disse to Værdier. Det forekommer mig ikke at være for meget at forlange. Det er nemlig ganske ejendommelige Forhold, der er ved Rødby Fjord. For Øjeblikket indbringer den jo ikke saa overordentlig meget, og det vil være en Række af Aar, inden den vil kunne indbringe noget videre, men den er dog et Aktiv, som der bør tages Hensyn til, et Aktiv, som i Digelagets uindskrænkede Besiddelse vil kunne bringes op til ikke saa ringe Værdi. Der maa gøres en hel Del Arbejde, for at den kan give noget Udbytte, Arbejder, der koste Penge, men, for at der kan blive Gang i disse Arbejder, for at der kan blive Lyst til at tage fat, og for at man rigtig kan faa Øjnene op for, hvad der skal gøres, er det nødvendigt, at der bliver en eneste Ejer af Fjorden. Naar der bliver det, naar Digelaget bliver Ejer af Fjorden og saaledes faar Lov til at arbejde med den, saaledes som det er bedst og rigtigt, og det ogsaa faar Udbyttet af de Arbejder, det foretager, tvivler jeg ikke om, at Rødby Fjord kan blive et godt Aktiv, der kan bidrage ganske væsentligt til at støtte Digelaget senere hen, ogsaa i Tider, hvor det maaske kunde komme til at knibe for det.

Til andre af Paragrafferne her i Loven har jeg ikke noget at sige. Jeg vil kun gentage, at jeg anerkender det Fremskridt, denne Lov byder. Jeg haaber, at man vil overveje de smaa Forandringer, jeg her har antydnet, jeg tror, de ville blive modtagne med Taknemmelighed i den Landsdel, hvor denne Lov kommer til at virke, og at de ville bidrage til, at Tilfredsheden